

βεβλημένοι, αδύναμοι, με πολύ χαμηλό δείκτη μάζας σώματος. Ακίνητοι, με μικρή επαφή με το περιβάλλον, οι περισσότεροι έχοντας εικόνα ανθρώπων υπό αγωγή με ψυχοτρόπα φάρμακα, και χωρίς καθόλου οδοντιατρική φροντίδα. Επίσης, χωρίς να λαμβάνουν υπηρεσίες φυσιοθεραπείας.

Δεν υπήρχε ζυγαριά στη Μονάδα, και δεν τηρούντο στοιχεία του βάρους των τροφίμων κατά την είσοδό τους, ώστε να παρακολουθείται το βάρος τους και να εντοπισθεί πιθανή σοβαρή και επικίνδυνη για τη ζωή τους απότομη απώλεια. Δεν υπήρχαν ιατρικοί φάκελοι, ούτε αρχείο ιατρικών εξετάσεων. Υπήρχαν άτομα που χρειάζονταν εξειδικευμένη ιατρική φροντίδα – που δεν την ελάμβαναν.

Ως προς την τήρηση νόμιμων διαδικασιών εισαγωγής και εξόδου των τροφίμων από τη Μονάδα, τα στοιχεία και τα βιβλία της Μονάδας που υπεδείχθησαν δεν ήταν ενημερωμένα, είχαν ελλιπή στοιχεία με σοβαρότατες παραλείψεις, ενώ διαπιστώθηκαν και αναντιστοιχίες. Ο Συνήγορος του πολίτη ζητά:

– Άμεση απομάκρυνση των τροφίμων από τη συγκεκριμένη Μονάδα, υπό τον συντονισμό των κεντρικών υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας, με τη συνεργασία της Περιφέρειας και τη συνδρομή των αστυνομικών και δικαστικών αρχών,

– Έλεγχο της κατάστασης της υγείας των διαβιούντων στον ξενώνα από ιατρούς κατάλληλων ειδικοτήτων, προκειμένου να διαπιστωθεί η ανάγκη ειδικότερης και επείγουσας νοσηλείας, και να διερευνηθεί η ύπαρξη επικίνδυνου υποσιτισμού, με σωματομετρικές και εργαστηριακές αιματολογικές εξετάσεις, από κλιμάκιο ειδικών γιατρών και διατροφολόγων,

– Εκτέλεση των διοικητικών αποφάσεων διακοπής λειτουργίας και σφράγισης που έχουν ήδη εκδοθεί, και μέχρι την εκτέλεση αυτών να διασφαλιστεί η περιφρούρηση της απαγόρευσης εισαγωγής νέων ηλικιωμένων στην μονάδα,

– Έλεγχο της εταιρίας από τις αρμόδιες αρχές για τις σοβαρές ελλείψεις στις διαδικασίες, που φαίνεται ότι δεν

ακολουθούνται καν ή ακολουθούνται πλημμελώς, καθώς και στα έγγραφα και στα βιβλία που τηρούνται στη Μονάδα. (Πηγή: *Iatropedia.gr*)

Λυκόβρυση: Λουκέτο από την Περιφέρεια Αττικής

Στη διακοπή παροχής κοινωνικών υπηρεσιών σε Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΜΦΗ) που λειτουργούσε στη Λυκόβρυση, καθώς και στην επιβολή χρηματικού προστίμου ύψους 61.440 ευρώ στην ιδιοκτήτρια της επιχείρησης, προχώρησε η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Βορείου Τομέα Αθηνών της Περιφέρειας Αττικής (19/2/2025).

Όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση, η δομή είχε κριθεί ακατάλληλη από το 2021, καθώς από τους σχετικούς ελέγχους προέκυπτε ότι λειτουργούσε χωρίς άδεια ίδρυσης και λειτουργίας. Ωστόσο με διάφορους νομικούς τακτικισμούς άνοιγε ξανά, παρά τις συνεχείς αποφάσεις διακοπής της, κατά παράβαση της κείμενης νομοθεσίας. Όπως διαπιστώθηκε από τους σχετικούς ελέγχους, οι 25 ηλικιωμένοι που φιλοξενούνταν στη δομή διαβιούσαν υπό άθλιες συνθήκες, ενώ οι υπεύθυνοι της δομής είχαν κληθεί επανειλημμένως σε ακρόαση από τις αρχές.

Ο κ. Χαρδαλιάς έδωσε εντολή στις αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφέρειας να προβούν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, προκειμένου να μπει οριστικό τέλος στις απαράδεκτες αυτές πρακτικές, στέλνοντας παράλληλα μήνυμα μηδενικής ανοχής σε φαινόμενα που εκμεταλλεύονται ευάλωτους συνανθρώπους μας.

Στις 13/2/2025, σε αιφνίδιο έλεγχο που πραγματοποίησε κοινωνική σύμβουλος της Περιφέρειας Αττικής, διαπιστώθηκε εκ νέου η παράνομη λειτουργία της μονάδας και η φιλοξενία 25 ηλικιωμένων υπό άθλιες συνθήκες, παρά το γεγονός ότι η ιδιοκτήτρια που είχε κληθεί εν νέου σε ακρόαση, είχε καταθέσει την προηγούμενη ημέρα υπεύθυνη δήλωση ότι η δομή δεν λειτουργεί! Η παράνομη λειτουργία της μονάδας επιβεβαιώθηκε και από τις αστυνομικές αρχές στις 14/2.

Άμεσα εκδόθηκε απόφαση διακοπής λειτουργίας και επιβολής προστίμου. Όπως τόνισε ο περιφερειάρχης Αττικής, «Η προστασία των πιο ευάλωτων συμπολιτών μας αποτελεί αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα για την Περιφέρεια Αττικής. Η λειτουργία μονάδων φροντίδας ηλικιωμένων χωρίς τις απαραίτητες άδειες και υπό συνθήκες που δεν διασφαλίζουν την αξιοπρεπή διαβίωσή τους, είναι απαράδεκτη και δεν θα μπορούσε να γίνει ανεκτή».

Έπαιζαν μποξ χτυπώντας ηλικιωμένους
Σοκάρουν τα νέα στοιχεία (12/5/2025) και οι καταγγελίες για το γηροκομείο του «τρόμου» στον Κορυδαλλό, το οποίο είχε μετατραπεί σε «κολαστήριο» για τους τρόφιμους. Πρώην εργαζόμενοι στο γηροκομείο ανοίγουν το στόμα τους, με τις εικόνες και τις μαρτυρίες να προκαλούν σοκ και αποτροπιασμό. Φωτογραφίες που εξασφάλισε η εκπομπή T-Live του Alpha, δείχνουν τους ηλικιωμένους σε άθλια κατάσταση με τραύματα στο κεφάλι, στο πρόσωπο, ακόμα και στα μάτια. Μάλιστα τα πιο πολλά από αυτά συνέβησαν την περίοδο της καραντίνας που δεν υπήρχε επισκεπτήριο από συγγενείς.

Όπως κατήγγειλε πρώην εργαζόμενη στο γηροκομείο που μίλησε στο T-Live, το πιο σοκαριστικό ήταν όταν ο ιδιοκτήτης και ο γιος του φορούσαν γάντια μποξ και έπαιζαν κάποιου είδους παιχνίδι χτυπώντας τους ηλικιωμένους και φώναζαν «νίκησα» και «κέρδισα».

«Αυτά έγιναν από τον ιδιοκτήτη, φορούσε γάντια του μποξ και παίζανε. Το είχε σαν παιχνίδι να φοράει γάντια του μποξ και να χτυπάει τους ηλικιωμένους. Άκουγα φωνές από τον όροφο που δούλευα και κατέβηκα και το είδα με τα μάτια μου. Ήταν ο ιδιοκτήτης με τον γιο του και έπαιζαν βαρώντας τους ηλικιωμένους», είπε αρχικά πρώην εργαζόμενη στο γηροκομείο. «Τους χτυπούσαν γιατί δεν τρώγανε, ή γιατί δεν πίνανε νερό ή είχε νεύρα ο ίδιος ο ιδιοκτήτης», είπε ακόμα.

Όσον αφορά γιατί δεν μίλησε κάποιος εργαζόμενος στη δομή, η νοσηλεύτρια ανέφερε πως ήταν η ίδια και μία ακόμα κοπέλα, ενώ οι άλλες ήταν αλλοδαπές χωρίς χαρτιά, και όπως κατήγγειλε μία με δύο εξ αυτών συμμετείχαν στην κακοποίηση και φορούσαν κι αυτές γάντια του μποξ.

Στο T-Live μίλησε και άλλη πρώην εργαζόμενη στο γηροκομείο στον Κορυδαλλό και επιβεβαίωσε τις καταγγελίες της πρώτης πρώην συναδέλφου της για ξυλοδαρμό ηλικιωμένων με χτυπήματα από γάντια του μποξ. Μάλιστα, όπως ανέφερε, οι ηλικιωμένοι όταν ήταν να τους ταΐσει ο ιδιοκτήτης, «παρακαλούσαν να μην τους κατεβάσουμε,

συνέχεια στη σελ. 24

Το διαδίκτυο εκτοπίζει τους γέρους!

Στο «Χωρίς οικογένεια» του Έκτορα Μαλό, στον Όλιβερ Τουίστ και στις άλλες ιστορίες του Ντίκενς, στον φημισμένο Γιάννη Αγιάννη του Βίκτωρα Ουγκώ, αναδύεται η μίζερια των γηροκομείων μιας παλιάς εποχής. Οι περιγραφές προσεγγίζουν σκηνές ακραίας εξαθλίωσης, με την πείνα να υπάρχει παντού, τα ρούχα να είναι χιλιομαλωμένα, την καθαριότητα ανύπαρκτη, τον πρόχειρο ύπνο υπαρκτό στο οπουδήποτε. Όμως «εκείνη η εποχή» δεν είναι τελείως ξεπερασμένη. Ακόμη και σήμερα, οι συνθήκες για τους ανθρώπους που ζουν σε γηροκομεία της σειράς έχουν κάτι το δραματικό.

Στην «Μπαλάντα του Ναραγιάμα» ο Ιάπωνας Σοκί Ιμαμούρα σκηνοθετεί έναν τρόπο αποχώρησης από τη ζωή των 70αρηδών μιας μεσαιωνικής εποχής, με τη μετάβαση και παραμονή τους σε κάποιο βουνό, τρόπος που είναι βέβαια οικειοθελής, συμβατός με τις παραδόσεις της ιαπωνικής οικογένειας: Όμως ο τρόπος αυτός είναι απαράδεκτος στην εποχή μας, παρ' όλες τις εμφανίσεις οπαδών της μείωσης του πληθυσμού με την μέθοδο της γεροντοκτονίας. Παραδείγματος χάρι ο καθηγητής του Πανεπιστημίου του Yale, ονόματι Yosuke Narita, ο οποίος προτείνει από τις στήλες ενός πολύ σοβαρού εντύπου, των New York Times, ότι οι ηλικιωμένοι πρέπει μαζικά να εξωθηθούν σε αυτοκτονία, προκειμένου να βελτιωθεί η δημογραφική κατάσταση και τα οικονομικά της Ιαπωνίας, σε περίπτωση δε αντίδρασης θα πρέπει να εφαρμοστεί η «αναγκαστική ευθανασία»!

Στις συνθήκες που ζούμε σήμερα, με το σύστημα αξιών που υπάρχει, κατά την πλειοψηφική άποψη, οι γέροι πρέπει να ζουν όσο οι συνθήκες τους το επιτρέπουν. Όμως η τρίτη ηλικία προσθέτει βάρος στους προϋπολογισμούς, τόσο για την πληρωμή των συντάξεων όσο και για τα έξοδα υγείας, το δε «αντίβαρο» γίνεται όλο και πιο αμελητέο: οι γέροι δεν προσφέρουν ιδιαίτερα πράγματα στην κρατούσα, εμπειρική και χρησιμοθηρική γνώση, στην εμπειρία ζωής, από τη στιγμή μάλιστα που υπάρχει το διαδίκτυο με τις μηχανές αναζήτησης! Ποια είναι η λύση; Μήπως πρέπει να επιστρέψουμε στη δομή μιας παραγωγικής τρίτης ηλικίας, με παράλληλη τη διατήρηση των συνταξιοδοτικών παροχών; Ή να θεμελιώσουμε την ελαφρά απασχόληση της τρίτης ηλικίας, σε έργα που είναι συμβατά με την κατάσταση και τις επιθυμίες της; Μια άλλη καριέρα εργασίας μπορεί να είναι εφικτή για ηλικιωμένους ανθρώπους που πλήττουν αφόρητα, που προσπαθούν να βρουν μια ευχάριστη απασχόληση και περιφέρονται από ιατρού εις ιατρόν.

Η λύση στο αδιέξοδο του υπο-πληθυσμού που ενδημεί πλέον σε χώρες όπως η Κίνα και Ιαπωνία, αναφέρεται συχνά στην αύξηση του αριθμού των νέων ατόμων με τη βελτίωση της γεννητικότητας, αλλά κι εκεί παραδοκεί ένα εμπόδιο: Μήπως πρέπει να αναλογιστούμε τη κακομεταχείριση και τις θανατώσεις νέων, την τριμελή παρ' ημίν δολοφονία, τα μωρά που πετιούνται στα νερά για να πνιγούν; Μήπως πρέπει να αναλογιστούμε το ρήγμα ανάμεσα σε γενιές, που επιφέρει ο καταναλωτικός τρόπος ζωής; Και τελικά μήπως πρέπει να εξηγήσουμε τους απίστευτα χαμηλούς ρυθμούς γεννητικότητας των Ελλήνων και των άλλων λαών, ως οφειλόμενες στη διάθεση προσωπικής ανεξαρτησίας, στην αδυναμία σταθερής συσχέτισης με ένα ή περισσότερα νεαρά άτομα; Το βέβαιο είναι ότι χρειαζόμαστε μια σταθερή φροντίδα όλων των ηλικιών – και ιδιαίτερα αυτών που είναι κοντά στην έξοδο ή στην είσοδο στη ζωή. Αλλά αυτή την φροντίδα δεν μπορεί να εγγυηθεί κανείς άλλος από το Κράτος!

Η Σεμίνα Διγενή στην Ιαπωνία

«Παρότι γνώριζα πως η Ιαπωνία είναι η πιο γηρασμένη χώρα στον κόσμο, αυτό που μου έκανε εντύπωση από την πρώτη μέρα εκεί, ήταν οι πολλοί ηλικιωμένοι που συναντούσα παντού, να δουλεύουν σε εργοτάξια, ταμεία, εστιατόρια, σούπερ μάρκετ, ακόμη και στα ταξί. Υπάρχουν πάνω από 9 εκατομμύρια εργαζόμενοι με ηλικία άνω των 65. Παρατηρώντας στους δρόμους αεικίνητους ογδοντάρηδες παππούδες με φωσφορίζε γιλέκα να κατευθύνουν την κίνηση, γιαγιάδες να τακτοποιούν ράφια σε σούπερ μάρκετ, σχεδόν αιωνόβιους να οδηγούν ταξί και να φυλάνε σχολεία, σκεφτόμουν πως σίγουρα δεν έχω ξανασυναντήσει χώρα που να στηρίζεται τόσο πολύ στους γέροντές της. Πατί συμβαίνει αυτό;»

(Πιζοπάστης, «Η Ιαπωνία πίσω από τη Βιτρίνα», 30-31/8/2025)